

kr. i 1992 og BO-perioden til ordningens gennemførelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Formålet med loven er, at handicappede skal have samme erhvervs muligheder som personer uden handicap. Dette søges opnået ved at staten yder et tilskud til aflønning af en personlig assistent for den handicappede person i erhverv.

Ordningen er rettet mod to grupper af personer: handicappede, som allerede har et job eller er etableret som selvstændige, samt personer som søger ansættelse i en virksomhed eller påtænker at etablere selvstændig virksomhed. For den første gruppe betyder tilskudsmuligheden, at den handicappede ikke på grund af sit handicap risikerer at miste sit job; for den anden gruppe at den enkelte lettere får ansættelse i en virksomhed eller bedre kan etablere sin egen virksomhed, eftersom muligheden for tilskud må formodes at rydde de betænkeligheder af vejen, som en virksomhed måtte have ved at ansætte en handicappet person. Fælles for de to grupper er, at den handicappede har en tilknytning til arbejdsmarkedet og er i besiddelse af den fulde erhvervssevne. Således kan støtte ikke opnås i forbindelse med beskyttet beskæftigelse, men derimod kun hvor den handicappede er ansat på normale arbejdsvilkår eller er selvstændig erhvervsdrivende på det almindelige arbejdsmarked. Dette er i overensstemmelse med reglerne under forsøgsordningen.

Til § 2

Der har ikke under forsøgsperioden vist sig noget grundlag for at ændre ved ordningens målgruppe i relation til handicappets art. De fire kategorier som opregnet i bestemmelsens litra 1) til 4) har vist sig dækkende for de handicappede, der har haft behov for hjælp efter ordningen. Derfor er reglerne ikke ændret i forhold til reglerne under forsøgsordningen.

Om den handicappede er berettiget til at modtage invaliditetsydelse er ikke afgørende for, om der kan gives tilskud, men modtagelsen af invaliditetsydelse kan anvendes som et vejledende kriterium ved afgørelsen af, om tilskud kan ydes.

Til § 3

Den personlige assistent skal udelukkende bistå den handicappede person med de praktiske arbejdsfunktioner, som den handicappede på grund af sit

handicap ikke selv er i stand til at varetage. De praktiske arbejdsfunktioner skal ses i modsætning til de rent indholdsmæssige arbejdsopgaver, som den handicappede stadig må kunne udføre uden hjælp fra en assistent, jf. kravet om at den handicappede har sin fulde erhvervssevne.

Tilskuddet kan ydes enten til virksomheden eller, hvor der er tale om en selvstændig erhvervsdrivende, til virksomhedens indehaver.

Som noget nyt er indført en tilskudsmulighed for selvstændige. I løbet af forsøgsperioden har der vist sig et behov for også at lade denne gruppe være omfattet af ordningen.

Til § 4

Hjælperen ansættes af arbejdsgiveren. Det forudsættes dog, at arbejdsgiveren inddrager den handicappede person i valg af hjælper eller lader den pågældende selv finde en hjælper med henblik på en hensigtsmæssig arbejdstilrettelæggelse.

Til stk. 3

Der kan maksimalt ydes tilskud til ansættelse af en personlig assistent i 20 timer pr. uge. Tilskuddet kan enten være tidsbegrænset, for eksempel i tilfælde af et konkret opstået behov i forbindelse med en bestemt arbejdsopgave, eller tidsubegrænset, det vil sige indtil videre.

Til § 5

Til stk. 2

Bestemmelsen er tænkt som en »sikkerhedsventil«. Bemyndigelsen for ministeren til at gribe ind er tænkt anvendt, hvis der er flere ansøgninger, end der kan imødekommes, således at der sikres en ligelig og hensigtsmæssig udnyttelse af bevillingen.

Til § 6

Det er virksomheden, som udbetaler løn til den personlige assistent, hvorefter lønandele refunderes arbejdsgiveren eller den handicappede selv, hvis denne er selvstændig erhvervsdrivende.

Til § 8

Som nævnt under de almindelige bemærkninger skal ansøgning ikke som under forsøgsordningen indgives til social- og sundhedsforvaltningen men derimod til arbejdsformidlingen.

Som noget nyt er der således ikke længere tale om en kompetencedeling mellem Arbejdsformidlingen